

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 79.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366575680/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

«Tys, Herr Curator, det er dog aldrig en af de betroede Hemmeligheder, som ligge i Arkivet?»

«Bevares, min naadige Frue, bevares! det har jeg seet og hørt gennem en Sprekke i Panelet; thi han boer i mit Huus, som De veed. Men det er altsammen Grillenfængerier, som en god Kone nok kunde faae ud af Hovedet paa ham.»

«De har dog aldrig i Commission» . . .

«Bevares, min naadige Frue, bevares! jeg giver mig ikke af med Commissionsforretninger.»

«Herr Hinds første Kone døde meget pludselig, ikke sandt – spurgte Fruen – og efterlod ham en betydelig Formue?»

«Just derfor, min naadige Frue, anseer han i sine Grillenfængerier den velsignede Rigdom selv for en Ulykke – vedblev Curatoren – og deraf kommer vel ogsaa den Grille, at han nu reiser bort over Hals og Hoved, fordi han er blever forelsket i en rug Pige, troer jeg. Men jeg maa anbefale mig, jeg har Forretninger i Overformynderriet.»

Curatoren gik. «Herr Hind veed nok – sagde Fruen efter et Op-hold – til hvem han betroer sine smaa Hemmeligheder, men maaskee ikke hvem han har til Naboc paa sit Værelse, og denne Herr Curator er dog den taabeligste Sladdermond i Byen. Nu maa du da berede dig paa et rørende Afskedsbesog, Maria – vedblev hun – skulde det efter al Formodning forvandle sig til en Frierscene, saa lov mig blot, at opsætte Svaret i otte Dage; inden den Tid maa min Mand vist indtræffe, og det lykkes mig maaskee foranden, at udrive dig af din Forblindelse og vise dig denne Herr Hind i sin sande Skikkelse.»

«Jeg lover dig Intet, Søster, – svarede Maria alvorlig – er Nogen af os To forblindet, saa er det visselig dig. Hvor nderligt et fuldt Hjerter kan trænge til Meddelelse, har jeg selv i flere Dage prøvet, og det eenfoldigste Menneske kunde jeg gjerne have betroet mit Hjertes Hemmelighed. Du er den Eeneste, som veed den; men for dig har jeg ikke kunnet udøse mit Hjerter. Dit forsigtige mistænkelige Blik seer Plan og løst Hensigt, hvor jeg kun seer Ubetænsksomhed og hensigtsløs Aabenhjertighed, du seer Falskheid, hvor jeg seer godmodig Venlighed, og du seer et heelt overlagt Spil, eller maaskee endnu noget Værrer, hvor jeg seer de naturligste Ytringer af en firtalsende Sjæls Skrupler og indvortes Kamp.»

«Jeg beder dig endnu engang – sagde Søsteren urolig – ved vor